

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΑΝΑΣ ΤΟΥ ΗΠΠΟΣ ΕΚΔΟΜΕΝΗ

ΕΤΟΣ ΚΕ'.
Συνδρ. έτησ. ἐν Ελλάδι.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΜΑΪΟΣ,

1892.

ΑΡΙΘ. 293

Δρ. 1.
Ἐξωτερικῷ φρ. 2.

ΔΙΕΓΘΥΝΣΙΣ

Ἐξ ούδένα, πλὴν τῶν ταχικῶν
ἀνταποκριτῶν, στέλλεται ἡ «Ἐφημερίς
τῶν Παίδων» ἀνευ προπληρωμῆς.

ΤΟ ΣΥΜΠΟΣΙΟΝ ΤΟΥ ΒΑΛΤΑΣΣΑΡ.

Πρὸς περιγράψω τὸ περίφημον εἰς τὴν ἴστορίαν τοῦ ιδεύμου καταστὰν συμπόσιον τοῦ τελευταίου βασιλέως τῆς Βαβυλῶνος, ἐπιθυμῶν νὰ δώσω βραχεῖαν ἴστορικὴν ἐκθεσιν τῆς μεγάλης ἱκετίνης πόλεως τοῦ ἀρχαίου καὶ οὐ κόσμου, διότι καὶ πολὺ δωματικὴ εἶναι καὶ ὅχι διδακτικὴ καὶ ϕέλιμος.

Ἡ πρώτη μνεία τῆς πόλεως Βαβυλῶνος, τὴν δοκίμαν ἔχομεν, εἶναι εἰς τὴν Γένεσιν (Γεν. i. 10)

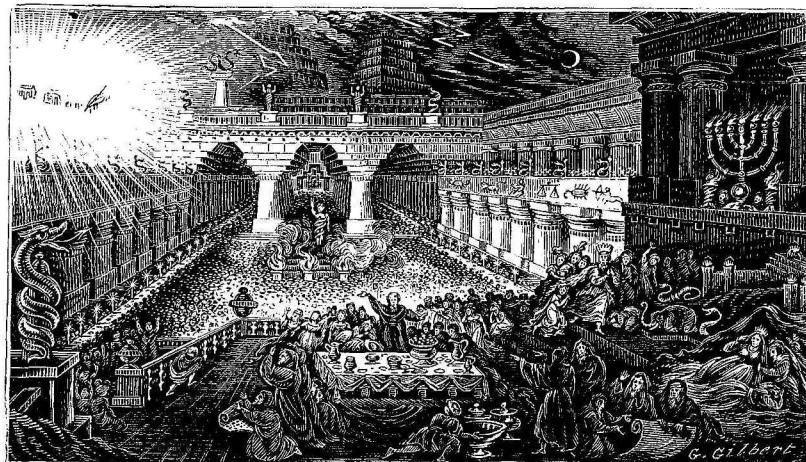
‘Ο Νεβρὸδ ὁ υἱὸς τοῦ Χούσ, υἱὸς τοῦ Χάμ, υἱὸς τοῦ Νᾶε, δοτις ἦτο ἵσχυρὸς κυνηγός, ἔκπισε τέσσαρας πόλεις τὴν Βυβυλῶνα, τὴν Ἐρέχ, τὴν Ἀχάδ καὶ τὴν Χελνέ, ἐν τῇ Γῇ Σεννιαάρ, ἥτοι Χαλδαίαν. Τὸ πρῶτον ὄνομα τῆς Βαβυλῶνος ἦτο Βάβ-ιλ, ἥτοι ἡ Πύλη τοῦ Θεοῦ Ἰλ,

ἥ ἀπλούστερον ἡ Πύλη τοῦ Θεοῦ.

Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα κατ’ ἀρχὰς ὁ Νεβρὸδ

ἐκείνου λαοῦ. Ὁ Ναὸς μετὰ τῆς περιοχῆς του ηὗξησε σὺν τῷ χρόνῳ διὰ συνοικισμοῦ εἰς πόλιν, εἰς τὴν δοπίαν μετεδόθη καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Κατὰ τινα παράδοσιν ἡ πόλις ἐκτίσθη 2230 π. Χ. Καὶ κατ’ ἀρχὰς μὲν ἡ ὑπεροχὴ αὐτῆς ἐξετάθη πρὸς τὸν Περσικὸν οὐλπον, διὰ μέσου τοῦ ἰχθυοθεοῦ Λάννις, δοτις ἔφερεν εἰς τὸν Βαβυλωνίου λόγον ἰους τὸν πολιτισμὸν καὶ τὰς τεχνας ἐκ τῆς θαλάσσης. Μετέπειτα τὸ ἔθνος ἔξηπλωθη πρὸς βορρᾶν ἀκολουθοῦν τὴν πορείαν τῶν ποταμῶν, ἡ δὲ ἔδφα τῆς Κυβερνήσεως μετεκινήθη πρὸς τὴν αὐτὴν διεύθυνσιν, καὶ



Τὸ συμπόσιον τοῦ Βαλτάσσαρ.

τελευταίον ἴδρυθη εἰς τὸ μέρος, διότι κατεῖχεν ἡ Βαβυλὼν. Τοῦτο δὲ ἐγένετο οὐχὶ πρότερον τοῦ 1700 ἔτους π. Χ. Τοιαύτη ἡ ἀρχὴ τῆς Βαβυλῶνος.

ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΒΑΒΥΛΩΝΟΣ.

Τὰς περὶ τῆς τοπογραφίας τῆς Βαβυλῶνος γνῶσεις ἡμῶν διφεύλομεν εἰς τὸν δύο διασῆμους Ἑλληνας ἴστορικονς Ἡρόδοτον καὶ Κτησίαν, οἵτινες ἐπεσκεφθῆσαν αὐτοπροσώπως τὴν

πόλιν. Ἐγὼ θέλω ἀκολουθήσει τὸν Ἡρόδοτον. Κατὰ τοῦτον ἡ πόλις ἦτο ἐκτισμένη ἐν εἰδει τετραγώνου εἰς ἀμφοτέρας τὰς ὅχθας τοῦ ποταμοῦ Ἔνθρακον, περιεβάλλετο δὲ ὑπὸ δύο τειχῶν, ἐνὸς ἐσωτερικοῦ καὶ ἔτερου ἐξωτερικοῦ, 335 ποδ. τὸ ὄψις καὶ 85 τὸ πλάτος, καὶ περιφερεῖας 56 μιλίων! Ὁλόκληρον δὲ τὸ ἐμβαθύν οὐ περὶ τὰ 200 τετραγωνικὰ μίλια, ἵτοι ἐξάκις μεγαλείτερον τοῦ ἐμβαθύν τοῦ Λοιδίνον! Άλλ' ἐξ ὅλου τοῦ μεγάλου τούτου χώρου μόνον τὸ ἐν δέκατον κατείχετο ὑπὸ οἰκιῶν, τινὲς τῶν δοκίων ἥσαν τριδροφοι καὶ τετραδροφοι, τὰ δὲ ἐννέα δέκατα ὑπὸ κήπων, δασῶν, ἀλσεων καὶ κατ' αὐτὴν τὴν λαμπρὰν ἐποχὴν τῆς πόλεως.

Ἐκτὸς τῶν τειχῶν τούτων, ὑπῆρχον καὶ δύο ἄλλα τείχη ἐφ' ἐκατέρας τῶν ὅχθων τοῦ ποταμοῦ, ἀπὸ τοῦ μέρους ὃπου εἰσῆρχετο εἰς τὴν πόλιν μέχρι τοῦ μέρους, καθ' ὃ ἐξῆρχετο. Ἐπὶ τῶν τειχῶν δὲ τούτων ὑπῆρχον 25 πύλαι ἐξ δρειχάλκου, ἐκάστη τῶν δοπίων ἐφερε διὰ κλίμακος μαρμαρίνης εἰς ἀποβάθραν κατά πρὸς τὸν ποταμὸν καὶ ἀντεστοίχει πρὸς μίαν τῶν διασταυρουσῶν δῶν τῆς πόλεως. Ἐκ τῶν ἀποβαθρῶν τούτων διὰ πορθμείων ἐνηργεῖτο κατὰ τὸ πλεύσιον ἡ συγκοινωνία τῆς πόλεως.

Τὸ δύο ταῦτα μέρη τῆς πόλεως ἥνοιντο προσέτι διὰ γεφύρας κινητῆς ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ 1000 ποδῶν τὸ μῆκος καὶ 30 ποδ. τὸ πλάτ. στηριζομένης ἐπὶ μαρμαρίνων στύλων, καὶ χορημενούσης ὡς μέσου συγκοινωνίας κυρίως τῶν δύο ἀνακτόρων, ἀτινα ἥσαν κατὰ τὰ ἄκρα αὐτῆς, τὸ μὲν ἐπὶ τῆς ἀνατολικῆς πύλης, τὸ δὲ ἐπὶ τῆς δυτικῆς ἡ συγκοινωνία μεταξὺ τῶν δύο ἀνακτόρων ἐγίνετο καὶ διὰ ὑπογείου σήραγγος καταῳ τῆς κινητῆς ὑπὸ τὸν ποταμόν.

Ἐίς τὰς 25 ταύτας ἀποβάθρας, τὰς ἐκατέρωθεν τῶν κατὰ τὰς ὅχθας τοῦ ποταμοῦ τειχῶν ὑπῆρχον πύλαι δρειχάλκινοι, αἵτινες ἥνοιγοντο καὶ ἐκλείοντο τακτικῶς κατὰ πᾶσαν προσίτην καὶ ἐσπέραν. Ἐπίσης καὶ ἐκεῖναι, αἵτινες ἥσαν ἐπὶ τὰ δύο ἄκρα τῆς κινητῆς καὶ τῆς ὑπογείου σήραγγος, ἐκλείοντο τακτικῶς καθ' ἐκάστην διὰ μηχανῆς. Ἐκτὸς τούτων εἰς τὸ μέρος ὃπου εἰσῆρχετο καὶ εἰς τὸ μέρος ὃπου ἐξῆρχετο δὲ ποταμὸς ἥσαν δύο πελάρωιαι πύλαι ἐξ δρειχάλκου, αἵτινες ἥνοιγοντο τὴν ἥμέραν καὶ ἐκλείοντο τὴν νύκταν καὶ ἐν καιρῷ πολέμου, ὥστε κλεισμένων δλων τῶν πυλῶν, ἡ πόλις μὲν τὰ ὄψιστα καὶ πλατύτατα αὐτῆς τείχη καὶ τοὺς ἴσχυροὺς αὐτῆς πύργους ἦτο ἐν ἄκρᾳ ἀσφαλείᾳ ἀπὸ πάσης ἐχθρικῆς προσβολῆς ἐξωθεν γυνομένης.

Διὰ νὰ κατασταθῇ δὲ ἡ ἀπὸ τοῦ ἐνὸς εἰς τὸ

ἄλλο μέρος τῆς πόλεως μετάβασις, ὅσον τὸ δυνατὸν εὐχαριστούμενα καὶ εἰς τὸν δραματικὸν, δὲ Ναβούχοδονόσωρ διέταξε νὰ στραθῇ τὸ ἔδαφος τοῦ ποταμοῦ καθ' ὅλον τὸ μῆκος τῶν τειχῶν τούτων διὰ πλίνθων ἐπίτηδες κατεσκευασμένων, ὥστε νὰ φαίνεται δὲ βυθὸς αὐτοῦ καὶ οἱ ἐν τῷ ποταμῷ ἄχθεις!

Ἐίπον δὲ οἱ Βαβυλωνεῖς εἶχε δύο ἀνάκτορα, τὸ ἐν κατὰ τὸ ἀνατολικὸν ἄκρον τῆς κινητῆς γεφύρας ἐπὶ τοῦ ἀνατολικοῦ μέρους, τὸ δὲ ἐπὶ τοῦ δυτικοῦ. Τὸ εἰς τὸ ἀνατολικὸν μέρος ἦτο τὸ μεγαλοπρεπέστατον, καὶ ἐν αὐτῷ ἐκατοικούσεν δὲ Ναβούχοδονόσωρ δὲ βασιλεύει.

Τὸ ἀνάκτορον τοῦτο περιεβάλλετο ὑπὸ τριπλοῦ τείχους, τοῦ ἐξωτερικοῦ, τοῦ καὶ χαμηλοτέρου, τοῦ μεσαίου, ὅπερ εἶχεν ὄψις 300 ποδῶν καὶ κατὰ διαστήματα πύργους 450 ποδ. τὸ ὄψις καὶ τὸ ἐσώτερον, ὅπερ ἦτο ὑψηλότερον πάνταν. Τὰ δύο τελευταῖα ταῦτα ἥσαν κατεσκευασμένα ἐκ πλίνθων, ἐπὶ τῶν δοπίων παριστάνοντο διάφοροι σκηναὶ, ὡς λ. χ. κυνήγια καὶ διάφορα πρόσωπα.

Τὸ εἰς τὴν δυτικὴν ἄκραν τῆς γεφύρας καὶ ἐπὶ τοῦ δυτικοῦ μέρους τῆς πόλεως ἐκτισμένον ἀνάκτορον ἦτο μικρότερον, περιβαλλόμενον ὑπὸ τείχους 3 $\frac{1}{2}$ μιλίων τὴν περιφέρειαν, ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς καὶ ἐσωτερικῆς δὲ ἐπιφανείας αὐτοῦ παρίσταντο χρωματογραφίαι κυνηγεσίων, ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν κτλ. Ἐντὸς τοῦ περιβόλου τοῦ ἀνακτόρου τούτου ὑπῆρχον διάφορα κοιλοσιαῖα ἀγάλματα τοῦ Βήλου, καὶ ὑπὸ τὰ ἐρείπια τούτου ἀνευρέθησαν οἱ πτερωτοὶ λέοντες, μὲ κεφαλὴν ἀνδρὸς παρωνοφόρους καὶ σῶμα λέοντος πτερωτοῦ, οἵτινες ἥδη κοσμοῦσι τὸ Βρετανικὸν Μουσεῖον.

ΜΥΡΤΙΣ.

Διήγημα τοῦ πρώτου αἰλανος μ. X.

("Ιδε προηγούμενον φύλλον.)

"Ο Κλεομένης ἐκάθησεν ἐπὶ ἀνακλίντρου τινός. Μετὰ παρέλευσιν ὅμως ὀλίγων στιγμῶν βλέπει νὰ ἐγείρηται τὸ παραπέτασμα τῆς θύρας καὶ νὰ εἰσέρχωνται ἐκ τῆς ὁδοῦ δύο κυρίαι καλῶς μὲν ἀλλ' ἀπλῶς ἐνδεδυμέναι. "Αμα εἴδον τὸν Κλεομένην, μία ἐξ αὐτῶν ἀνετινάχθη, καὶ ἐστάθη ἀκίνητος, μὲ ἐντεταμένον βλέμμα πρὸς τὸν παῖδα.

— Τί ἔχεις, ἀδελφή μου; τὴν ἡρώτησεν ἡ ἄλλη, παρατηροῦσα τὴν παραχήν της· ὃ δὲ Κλεομένης, ὑπὸ τινος μυστηριώδους συγκινήσεως κατεχόμενος, ἰθεώρει καὶ αὐτὸς ἀκίνητος τὴν κυρίαν. Ἐπὶ μίαν